TRACTATVS 3tius

De CHARITATE Divina.

DISPVTATIO. 1ma

De Obiecto Materiali CHARITATIS.

ARTICVLVS unicus.

Quodnam sit obiectum materiale Charitatis Primarium et Secundarium itemque Adaequatum.

Quoad obiectum

Dico 1mo Esse Deum et summum bonum. Ratio 1ma patet ex simili ex obiecto Fidei et Spei. 2da Illud est obiectum principale quod est toto genere excellentius et ad quod caetera tanquam inferiora et [illegible] attribuuntur. sed hoc ratio quae diligitur a nobis per charitatem attribuitur ad Deum atque aliquid [illegible] excellentius [illegible]. 3tia Quia obiectum materiale Charitatis vel est finis cui volumus aliquod bonum vel [illegible] quam illi volumus sed utrumque hoc ratio materiale principale in Deo reperitur nullus enim est cui magis [illegible] vellet bona increata vel creata v.g. [illegible] gloriam quam Deo et nunquam ipsi Deo nihil magis [illegible] [illegible] modo quodam affectivo et quasi gratulatorio quam ipsam Deitatem caeteraque increata bona.

Dico 2do Obiectum materiale primarium quod est obiectum bonum Deo utile vel quasi utile. 2do secundarium quod est omne bonum utile proximo. Obiectum vero secundarium cui desideramus bona utilia est proximus id est omnis creatura intellectualis posita extra statum aeternae damnationis, quales sunt et Angeli. Ratio 1ma et 2da patet ex dictis. 3tium explicatur et probatur Dixi enim 1mo intellectualis creatura quia [illegible] les possumus quidem prosequi amore sed non charitate, quia charitas dicit rationem amicitiae actualis vel saltem aptitudinalis Amor non item et supra explicatum Disp. 2 de Spe [illegible] ult. deinde quia irrationalia non amantur sicut finis cui desideramus bona sed sicut bona [illegible] quae Deo et proximis desideramus. Dixi 2 [illegible] extra statum damnationis, non possunt quidem damnati amari sed ut res quaedam [illegible] [illegible] in illa apparet iustitia Divina et exemplum cavendi peccata proximo utile. [illegible] explicata conclusio. Probatur 1mo ex scriptura

diligere proximum sicut te ipsum. 2do ex Aug. 8 de Trin. Una itaque charitate diligitur Deus, nos et proximus propter Deum. Ratio inde quia velle Deo bonum et bonum illius est actus Theologicae Charitatis, atque possumus diligere proximum volendo illi bonum quatenus idem bonum est etiam bonum Dei, ergo [illegible] Min. nam Deus sua bona reputat illa quae fratribus exhibentur Matth. 25. quamdiu ex minimis uni fecistis mihi fecistis. ergo dilectio proximi est actus Charitatis. atque [illegible] ut terminatur ad proximum ut [illegible] obiectum materiale [illegible] secundarium. ex Angeli patet quia in dicto actu 1mo diligimus Deum ut finem cui et [illegible] obiectum materiale: nunquam diligimus proximum et ut finem cui secundarium. denique bonum Deo optamus ut obiectum quod materiale [illegible] primarium nimirum gloriam vel aliquid simile et taliter optamus proximo gloriam vel salutem vel aliquid simile tanquam obiectum quod materiale secundarium. Denique [illegible] diligimus ob [illegible] rationem motivi ipsa bonitas Dei per se spectata.

Quaeritur 1mo. An nos ipsi simus materiale obiectum Charitatis? Affirmat D. Th. q. 25 a. 4; quia possumus [illegible] charitatis [illegible] optare gloriam ad honorem Dei [illegible] addit in non dari erga nos ipsos charitatem amicitiae quia haec est semper ad alterum.

Quaeritur 2do An peccatores et inimici sint obiectum materiale. Respondetur sub aliqua ratione [illegible] tum ut finis cui, tum ut obiectum quod, 1mo patet Matth. 5. diligite inimicos vestros et [illegible] possumus illis optare poenitentiam ut [illegible] gloriosa Deo sunt si non proximi et quod [illegible] et saepe quod fidem et spem vel [illegible] non capaces [illegible] [illegible] amandi eos ut finem cui [illegible] sub ratione mali et ut [illegible] peccato possumus eis iuste irasci et optare aliquod malum prout ea iam [illegible]. Ps. 118. Iniquos odio habui, 138 Perfecto odio oderam illos. Addit D. Th. ubi sup. artic. 8. 1mo Praeceptum diligendi inimicos, supra [illegible] diligite inimicos. idque et affirmativum et negativum. affirmativum obligat non pro semper sed pro certis casibus idque et ad benevolendum et ad [illegible] et ad ostendenda charitatis signa 1mo tenemur [illegible] obligat ad [illegible] [illegible] aliis proximis quia et illi sunt proximi, non obligamur tamen [illegible] illis signa specialia [illegible] aliis proximis [illegible] speciali [illegible] [illegible] familiaritatis. [illegible] quando inimicus [illegible] illis [illegible] tis aut corporalis. nam [illegible] obligatio impediendi scandalum [illegible] et peccatum odii, obligat ad exhibenda signa charitatis quae prudenter iudicantur apta ad remedium eorum [illegible] [illegible] charitatis est signum [illegible] odii et inimicitiae ut si inimicus peteret veniam vel [illegible] [illegible] salutationem [illegible] Negativum vero praeceptum est et [illegible] inimico volendi mala ut [illegible] illa est [illegible] nullo signo testandi odium internum, quia hoc est intrinsece malum utpote signum intrinsece mali, id est odii, et hoc obligat pro semper.

Dico 3tio Obiectum adaequatum materiale est Divina bonitas [illegible] intelligo et [illegible] Dei et

559
INSTYTUT BADAŃ

gdyd. vel et finis aie ad et illi quod per actum ad Deu amori est. Patet
ex dictis, ge ad vitate boni divini ospiciendo te amoru qui rtariu modo oim charitate
De obiecto formali Charitatis deberet sequi disputaô sed nullus
plane, ocus modorum de illo et sufficienter patet ex bonu divinu et divinu e id
vt illi optabile augmendo bonu vel certe qa per se optimu est. Patet ex his dicti
de obto frali. obiei · sit satis.

DISPVTATIO 2da

De modo tendendi Charitatis Divinae in sua obiecta.

Proxime modo huius disputatio est [illegible] modus tendendi in obiectum frale charitatis quoi charitati vt
contradistinguitur a quolibet amore, vel benevolentia proprietas, id e modus amicitia. 2 e modus
tendendi in obiecta materialia [illegible] et proprius ordo debitus tendendi in illud. 3 est modus tendendi
te in obtm materiale proximum cum [illegible] an scilicet sit eiusdem speciei cum nostris. Et hoc e consideremus
charitatem quoad eius [illegible]. [illegible] Modus quo charitas tendendo in sua obiecta per actus reciproca
intendit amicus ipsam [illegible] et charitatem amicitia seu gratia Dei. [illegible] expeditum [illegible]
2 de hoc cap. 3. [illegible] Vltimi puncti [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] in [illegible] de [illegible] Quod attinet ad reliqua, sit

ARTICVLVS. 1mus

Quisnam sit modus et Ordo Charitatis tendendi in obiecta sua materialia

Debet ea [illegible] Charitas [illegible] Deo [illegible] amore Caritas 2 Ordinavit in me charitatem
qa charitas [illegible] bonitatem bonitas a. in eis n e equalis, ga alia magis alia minus est bona
Deo, vel bona Dei, ideo et vnu magis aliud minus debet [illegible]. Explico a. potest aliquid magis
diligi sive intensive quoad plures gradus amoris et [illegible] ab [illegible]. 2 appretiative, solo aff
motum et efficacitatem maiorem ita vt vnu preferatur alteri, id est vni potius exhibeantur aff
Charitatis quam alii si [illegible] exhiberi non possunt, et idem modus tendendi et ordo intensiv
est [illegible] ad Charitatem neq obiecti [illegible], seq modus tendendi et ordo appretiativus, tum
[illegible] in [illegible] quod non [illegible] proximi de qua [illegible] D. Th. [illegible] toto quaestione 26

Dico 1mo, Deus appretiative e diligendus prae nobis et proximis. 1m patet. qui
venit ad me et non odit animam meam non est me dignus. Voluisse a. animam iubentur hoc sensu
vt amore eius nunquam Deo proponamus. 2do Si quis venit ad me et non od. patrem e non potest esse
meus discipulus. vbi iubemur odisse patrem id est nunquam eoru amorem proponere amori Dei, adeo vt
oporteat illud relinquere [illegible] in [illegible] Dei. Ratio a priori Ca in Deo respondent non tm
ratio fralis sed et materialis obiecti charitatis id est summi et increati boni, itemq [illegible]
absolutissi, et saltem extrinsece [illegible] respectu omnis cu quodlibet bonu nrm et bonum proximi
sit creatum infinitus particulare accidentale vel [illegible] ordinatum ad bonu Dei et finem [illegible]
Confirm. Matth. 22. Diliges Dnu Deu tuu ex tot. cor. tuo. Vbi n praecipitur intensio summa, neq con[illegible]
[illegible] actus dilectionis Dei, alioqui obligaremur ad tendendum in aliquo casu valetudine [illegible] hoc virium vel
attentione, et [illegible]. Charitas ipsa vellet efficacia et nollet efficere sui destructionem, vellet en ipsu
sui saltem destrui per hoc statu, quo ex obligatione vel supererogatorie liberi tendit in Deu [illegible], nô
praecipitur ergo summa appretiatio amandi Deu prae omnibus quamvis amor ille sit remissus gradualis et non
continuatus.

Dico 2do In bonis spiritualibus [illegible] tenemur nos ac proximo velle debet homo magis se
ipsum appretiare quam proximum ita vt obligetur ad subveniendum sibi soli, si sibi et proximo simul
negat subvenire. Matth. 22 Diliges proximu tuu sicut teipsum. vbi dilectionis proximi [illegible] nostra
[illegible] ponitur dilectio sui vt ad imitationem huius illa exerceamus: vt [illegible] Sicut n sonat aequalitatem
(exemplatu enim minus e exemplo) sed similitudinem aliquam. sicut Matth. 5. estote perf. sicut et Pr vester
perf. est. Speato a. [illegible] de bonis spiritualibus Quid prodest hoi [illegible] si vniversum
mundum lucretur aiae vero suae detrimentum patiatur. illos enim nos debemus diligere in spiritualibus
qa sumus capaces beatitudinis [illegible] sed vt bona et gloria ipsi Deo. [illegible]
beatitudo id e visio et amor Dei vt possessi perfecte e et [illegible] gta Deo et eadem e [illegible]
cur debeamus et proximu diligere ex motivo charitatis divinae in spiritualibus, qa ille e nob [illegible]
per capacitatem eiusdem beatitudinis. atq multo maior e [illegible] seipsu illo titulo diligendi quam
diligendi proximu sicut amitas [illegible] magis [illegible] quam numerus. [illegible] Licet enim visio et amor
proximi sit recognitio et [illegible] eius bonitatis consequenter gta Dei, tn ex [illegible] dilectionis qua nos ipsi nobis
seu potius identificamur nobis propinquior vt ita dicam e et prior in ordine et quodammodo [illegible]
[illegible] cognitior est nobis visio et amor Dei nri quam amor proximi. [illegible] proximu tamen
amare qa e proximus multo magis [illegible] S. Th. [illegible] nos ipsos amare qa nob ipsis magis proximi
sumus. Quod S. Paulus voluit esse anathema pro fratribus, vel intelligi [illegible]

560
INSTYTUT BADAŃ

obligatur complacentiam [illegible] licentiae] ita cum dixisse vel exaggerandum charitati: rebus dulcisse qui anathema esse, quod bona extraordinaria spiritualia, id est consolationes internas [illegible] item [illegible] gratis datas, vel quod alia quae non tenetur nobis aut proximis velle nam in gloria non tenetur ex praecepto nec sibi nec proximi simpliciter [illegible], neque est in isto teneor me magis quam illum amare

Dico 3tio In bonis temporalibus quae nobis et proximis tenemur velle, nam de illis quae non tenemur velle patet ex dictis] si sint aequalia debemus nos magis diligere ex charitate quam proximum referendum [illegible] et partem. Ratio quia quilibet tenetur se diligere in suis bonis temporalibus quatenus adminiculo illorum [illegible] consequi beatitudinem proximum autem quatenus in [illegible] ipso est nobis illi quandam societatem communicat. Sed [illegible] de [illegible] diligendi se quam alium cum sit maior cumulus identitatis quam coniunctionis et alia capita supra memorata. Dixi ex charitate ex [illegible] motivo [illegible] v. g. privati proximi vitam offerri sub [illegible] [illegible] et applicationem vitae alienae super suam. ex motivo [illegible] aliquis id faciat non ex motivo formali charitatis sed ex motivo virtutis gratitudinis, fortitudinis et ad alios [illegible] qui in talibus [illegible] censerent id fieri ob dignitatem virtutis: licite et honeste id facit, si aliunde non urgeat praeceptum aliquod iustitiae vel pietatis, quo quis teneretur quis magis se servare quam alium, ut si vita mea sit necessaria parentibus, liberis, reipublicae vel alii communitati quia [illegible] docti sunt. Ratio quia et non [illegible] dari vitae [illegible] habemus tamen ius exercendi actus virtutis [illegible] et acquirendi bona spiritualia maiora [illegible] discrimine vitae. [illegible] enim [illegible] [illegible] bona corporalia. id quod a fortiori verum est in bonis fortunae [illegible] [illegible]: [illegible] non [illegible] iudicium alterius illa expendere aut non sequi [illegible] in bonis [illegible] [illegible] aliquid [illegible] in extrema necessitate quo ipse extreme eget ad vitam [illegible]

Dico 4to In similibus bonis, quae nobis et communitati vel publico tenemur velle. tenetur [illegible] magis diligere communitatem et publicam personam quam se ipsum. Patet ex Ap. Charitas non quaerit quae sua sunt idest ut Aug. privatis anteponit communia. [illegible] S. Th. [illegible]. Quia prius [illegible] [illegible] naturalem inclinationem et [illegible] Physici exponunt se certo discrimini pro [illegible] totius corporis naturalis, vel parte principali physica et [illegible] [illegible] etc. pars [illegible] [illegible] politico et [illegible] debet se exponere pro totali politico vel parte principali eiusdem.

Dico 5to Extremae proximi necessitati in qua ille censeretur non posse [illegible] [illegible] evadere aeternam damnationem nisi ei subveniamus, tunc non obligamur ex officio [illegible] [illegible] [illegible] salutem, tenemur [illegible] [illegible] [illegible] bona corporalia et [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]

extrema [illegible], neque liberamur obligatione curandi proximi salutem, [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], a me vel ab alio; erit [illegible] [illegible] [illegible] aut a [illegible] [illegible] periculo ob eius salutem, non erit tamen obligatio ex praecepto charitatis. Quod si quis tenetur ex officio salutem eius curare tunc non tantum in extrema sed etiam in gravi necessitate spirituali tenetur cum [illegible] et tales sunt [illegible] Pastores animarum. 1ma pars. Joan. in [illegible] praeceptum meum ut diligatis invicem sicut dilexi vos, sed [illegible] dilexit nos dando vitam corporalem pro [illegible] spirituali quae posita in extrema necessitate. ergo [illegible]. ita illud sicut Aug. et [illegible] intelligunt de aequalitate [illegible] proportionis. ita [illegible] [illegible] ad carcerem vel in [illegible] [illegible] ab [illegible] ultra in [illegible] [illegible] [illegible] tenetur ire [illegible] [illegible] [illegible] moriendum certo, ita S. Th. 2da pars patet. quia in tali casu non est ullum praeceptum charitatis. Neque [illegible] ex [illegible] tenemur curare salutem [illegible] tunc, quia neque ad nos ex officio pertinet ea cura, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] proximi [illegible] aeternam damnationem. Similiter non teneor [illegible] [illegible] familiarem [illegible], qui aliquid [illegible] ex [illegible] et non ex necessitate extrema sed peccatum, v. g. alium occidere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. 3tia pars Rursum licite bonum corporale postponere bono spirituali alieno, et ex perfectione et studio virtutis ut supra dixi, [illegible] posset quidem aliquis occidere invasorem se defendendo tamen [illegible] perfectionis erit permittere se occidi in [illegible] statu constitutum ne ille damnetur si moriretur cum in peccato mortali, et occidere ex deliberatione. 4ta pars patet Quia ubi specialis obligatio [illegible] [illegible] officii et [illegible] [illegible] ab Epo vel a Parocho accipitur Joan. 10. Bonus pastor dat animam suam pro ovibus suis. [illegible] [illegible] [illegible] in Can. [illegible]. Unde Parochus tenetur non fugere [illegible] [illegible] subditos [illegible] nec renunciare tunc officio, [illegible] [illegible] successor ab Episcopo vel Vicario ab ipso substituatur.

Dico 6to. Proximorum alii magis alii minus sunt diligendi et officiis charitatis colendi. Ratio est maior vel minor coniunctio [illegible] unius quam alterius. Explicatur [illegible] per tres regulas. 1ma est [illegible] ordine bonorum caeteris paribus praeferendi sunt nobis coniuncti aliis externis et alienis. 2da est inter coniunctos praeferendi coniunctiores nisi habeant maiorem [illegible] ex parte [illegible] dignioris [illegible] [illegible] magis a [illegible] ex parte obiecti quam filius, quia [illegible] S. Th.] [illegible] principium et similior Deo; [illegible] ex parte [illegible] [illegible] magis [illegible] tenetur honorem patri exhibere, filio autem magis utilitatem. item patrem debet amare magis quia est principium agens quam matrem: hanc tamen magis ex parte [illegible] et [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible], item magis tenetur amare [illegible] parentes ex parte obiecti quia parentes [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] aliter, tamen ex parte coniunctionis magis uxorem quam parentes, quia coniuges sunt duo in carne una. Nihilominus ex [illegible] capite coniunctionis magis [illegible] quis tenetur amare [illegible] [illegible]

561
INSTYTUT BADAŃ

ga vocem quia coniugi obligatis é vi rationis id ipsum id est proles. Coniunctus vero Dns
cum filio Deus. Nihil cum ordea est ni ordine ad ipsum filiū, ga ratio obiecti illi debet
subesse beneficio cuius manet idem rationem existens tota vita. Et eo magis diligendo é beneficio
beneficiato i eo ptes ois dilectionis ga é opus sui sed non quantitatis boni magis & diligendo benefactor
ga p̄ omnia bona ei beneficiata. et sunt beneficia diligit beneficiatū ea causa multo beneficiatū a
diligit proximū: quod no. ofi ea se tale, é proles ea, quod totale per aliud. 3tia regula
Secundū Deus ostensum & diligendum eidem extremis paribus. v.g. eiusdē proximitatis iustitiam ipse
deliquisti nō religionis spectat scientiā. vñ D. Th. Ea vi sui obiecti arctat vñ ad regulas sui
mobilis est & scientia maior aut minitudo ei ad quam refert primum. Quod obstat ex parte. Ea v.g.
à extremis rectitudo actus ostensum & aliquo sua pt filia, potest maiorem eiusdē rectitudinem, maiorē iustitiam
virtutem vide S.Th. q. 26. a. 7. 8. q. 30. 11. 12. Addit a. 13. Subdit charitas futurum ni patria
quoad illum q̄ requirit ad augmentum ni ibi, sic ads diliget sed aliū notionem ga scientia vt pte ga
propriae filii, et gaudium sub divina iustitiam. & quia aliunde ads a natura propria ga ga
aliena ga nō magis conducta, eo odio vi caperet ostenderet amor alienū ga aliena coniungitur ent
cum Deo ga ipsa.

ARTICVLVS. 2dus

Utrum actus Caritatis erga Deum et Proximum specie differant.

Loquor de amore proprio qui sic amatur per Deum ni accipe aliquā suā bonitatem et gaudium
talis. eā amor ego meā ratio excellentiam est ad honestū & meritoriū, dividitur in species ad
actu quo fruitur Deo per se vel proximo per Deū. Hic em actus é verus Theologicus qui habet ad
iectum finale recreatū Deo ille quod ni Aristo videatur dicere ads Durandus. 1ma opinio
affirmat Rubio actus Caritis ga proximū eo motivo bonitatis diuersā elicitā distinguī specie a di
lectione Dei. ea in sua Edit Disp. 2. Sect. 9. a num. 28 et ibi quos ibidem citat.
Negat Aver tom. 1 de relig. trac. 1. lib. 3. c. 5 et videtur esse mens S. Th. sic sepius in
nuens quest. 25. Secundæ ante. 1. ad 3m. hanc tenēdā sustinens. Primo autem aside id Bonno
Ratio est. Ea eadem specie actus amoris Dei mediate et finale sed Deus é Deus finalis Charitas
proximi a. est Deus mediate, ga ibi est quod actus Charitis sicut amatur Deus per se quatenus sua propria
proprietas Dei. Probat 1ma Subs. Dubitat. enim ipse actus attingit Deum mediate et finaliter
ita esse attingibilis et appetibilis dicebat, in esse naturæ negat. Istud em Deo actus ga idem
Deus finaliter elicitus esse eiusdē speciei ea pte Dei finalis et in ea attingibilis: in actus ad diuersa

species ultra naturalia terminatur censet aliunde specie distingui ni esse notum: Ea diuersa
duo individua diuersum simul ni eodē subiecto. v.g. vnus amor Dei, et alter amor proximi ga Dei:
sed unitas ratione Religionis natura ni diuersa duo accidentia individualia simul ni eodē subiecto
ga. Sed Con é ista. Ea eadem est actuum distinguī ea parte ob ni ob attingibilis seu appeti
bilis, et distinguī in ob nata. Nam vnā illig et specifica natalis et indole ipsius ni desumitur ni
ea ob finalis, attingibilis seu appetibilis. Con é vera. Ea ia ex regula Subs sunt duo distincta
accidentia vnius individuati distincta, sub ratione attingibilis ni in eodē voluntate. Con est 2da.
Ea ultra naturale nō dat differentiā nisi materiam et contrariatum actus adeo non individuationem ado
Est actus Spei, et Fidei differunt spē non per ordinem ad diuersa obiecta naturalia v.g. quos videri
beatificet a pectus simplicis ni fides Trinitatis a fide incarnationis, item actus visionis Dei et sua
creaturæ a diuine iustitiæ Dei ad a ratione Dei et tertia creaturæ. Con é. Ea ratione formalia
accidentia qualia ni et actus charitatis adeo nunquam distincta distant plura in eodem subiecto. v.g.
amor Petri et amor Pauli ga eadem spē bonitatis item spei intelligibiles duos individuorum.
Addet 2do Valentia. Actus duos amoris Dei et proximi spē Dei esse eiusdem speciei ni ratione amoris
non ni ni ratione medii ga amor Dei est vitae actus finis amor proximi est electio seu amor medii ad
ultimum finem. sed Con est. Ea ni sub actus amoris, sed et alia ratione intentionis et electionis
hi duo actus specificantur ab ipsius specifica bonitatis diuinæ. ga et sub ratione intentionis et ele
ctionis sunt eiusdem speciei physicæ et non electio mediatur et individuati ac quasi ejusdem
suiæ perfectionis. differt ab actu intentionis sicut calor in subiecto lignum et palmæ sed eiusdē
albedinis palmæ sed lignum quadratum et rotundum sed calor ni ratione a calore nisi relato
v.g. in Eucharistia.
Agendi est non de ejusdē nudis simplicis Charitatis ni obiecto q ni ratione charitatis
speciē ni differunt, te sine speciei differunt quatenus Deus ob finalis Charitatis, attingit quæ
ratio fratris Iuliani ait autem eiusdē ni actus dilectionis, gaudii, pacis ni respectu
electionum et correctionis fraternæ. sic ga

ARTICVLVS 3tius

De Dilectione Gaudii & Pacis.

Ex una virtute multa actus procedit quatenus radicatur et connectitur in amore eiusdē
cius quod illa amantur, differunt inter se per diuersos modos respiciendi illud bonum. Gau
cium

efficitur intentio, desiderium, dilectio, gaudium, delectatio de bono divino. 2di quoque [illegible] simplex displicentia mali divini, efficax et absoluta detestatio seu odium, detestatio mali [illegible] futuri seu timor peccati, quod displicet Deo; et vocatur timor filialis. dolor et tristitia de malo divino praesente, intentio destruendi illud. [illegible] 3° [illegible] accepit complexivum dilectionem, gaudium, et pacem. Quoad dilectionem [illegible]

Quoad dilectionem. quaest. 25

Docet 1mo quod potest Deus diligi [illegible] mod[illegible] dilectionis. Ratio quia cum [illegible] motivum diligendi sit infinita, et infinitabilis bonitas et modus sine modo, ita ut quod [illegible] ipsius non possit esse excessus: inde iubemur Deum diligere ex toto corde, id est quantum potest diligi.

Docet 2do Caeteris paribus quod [illegible] meritorius melius est amare amicum quam inimicum. Ratio quia amor amici versatur circa melius et perfectius [illegible], [illegible] quod amicus [illegible] magis [illegible] quam est ex parte sua; ex parte [illegible] obiecti formalis melius est amare inimicum, quia [illegible] solum [illegible] certius: et divina bonitas [illegible] ad [illegible] [illegible] in hoc [illegible] in illo; cum amicus amari possit ob suam bonitatem creatam, nam [illegible] ob solam Dei bonitatem. Adde maior est difficultas consequenter maius meritum in inimicis diligendis.

Docet 3tio Ex [illegible] non est deteriorem dilectionem proximi quam Dei, quod [illegible] eandem bonitatem. Ratio quia dilectio proximi propter Deum includit dilectionem Dei propter se, et quidem explicite maiorem quam proximi, quia diligit proximum propter Deum explicite, consequenter [illegible] bonitas Dei explicite quam bonitas proximi. Ex alia [illegible] est melior dilectio Dei propter se quam proximi propter Deum, quia [illegible] est et attingit solam rationem increatam moralem et fratem.

Quod attinet ad Gaudium.

Docet 1mo Esse actum seu effectum et [illegible] charitatis quo delectamur de summo bono [illegible] [illegible] quia [illegible] et divinum est, et eadem ratio est de proximo.

Docet 2do illud [illegible] non in via sed in patria. Docet 3tio illud non admitti [illegible] [illegible] per se, admitti tamen per accidens in hoc [illegible] quod [illegible] impedimentum aliquod [illegible] [illegible] in 1ma parte etiam in hac vita, nullum posse esse amorem Dei, qui non sit simul gaudium et [illegible] [illegible] gaudium, ex ipso non foret nisi amorem creaturae ad Dei [illegible].

Quoad pacem. Docet non esse specialem virtutem sed [illegible] charitatis seu esse ordinatam concordiam, quae consistit in dilectione eiusdem boni cum respectu ad alterum: quod etiam constanter ab alio diligatur quatenus hoc totum est bonum proprium et principaliter Deo.

ARTICULUS 4tus

De Misericordia. Beneficentia et Eleemosyna.

De Misericordia Docet imprimis [illegible] [illegible] misericordiam esse Dei quia [illegible] proximo consideratur [illegible] in rationem particularem individualem eius esse malum vel defectum proximi [illegible] illi involuntarium. Inde definit misericordiam esse tristitiam de alterius miseria illi involuntaria.

Docet 2do eam esse virtutem ut regulatur a ratione, non a. [illegible] sensum seu passionem. [illegible] etiam illam passionem quam in commiserando alterius sentimus esse actum virtutis exteriorem vel quasi exteriorem, quatenus temperatur ab [illegible] charitate [illegible] ut efficacius [illegible] [illegible] [illegible] proximus.

Docet 3tio Inter [illegible] charitatis per ordinem ad Deum illam esse principalem virtutem, [illegible] tamen ad proximum esse: quod supplere defectus alicuius est melioris et superioris, et [illegible] modum bonitatis divinae sui communicativae, Matth. 5. Estote misericordes [illegible] et pater vester caelestis misericors est.

Quoad Beneficentiam.

Docet eam esse virtutem inclinantem ad faciendum alicui bona [illegible] ad levandum illius [illegible] eius indigentia sive non [illegible] est quasi [illegible] ad eleemosynam et ad [illegible] specifice distinctam. [illegible] vult bonum alicui [illegible] ad levandum malum illi involuntarium.

Quoad Eleemosynam

Docet 1mo eam esse actum misericordiae exteriorem quo datur res indigenti. 2do eam esse actum charitatis [illegible] rationem boni divini spectati in proximo. [illegible] [illegible] minimis meis fecistis mihi fecistis. Deinde [illegible] fiat alio motivo, fore [illegible] [illegible] sicut et actum misericordiae.

3tio Eam esse praeceptam, id quod constat ex multis [illegible] scripturae locis. 4to [illegible] proximi teneri illius nos subvenire ex bonis superfluis [illegible] [illegible], [illegible] in extrema vero necessitate etiam ex bonis utilibus ad necessariis [illegible] [illegible] bonis [illegible] [illegible] 1. Joan. 3. Qui habuerit substantiam huius mundi et viderit fratrem suum necessitatem habere, et clauserit

563
INSTYTUT BADAŃ

viciere qua et ex fine charitas Dei est in ea. Unde hoc obligao e sub pcto mortali quia charitas Dei hoc omittitur ubi ob mortale. Cetera q hic agitari solent sunt iam decisa disputat. 2. q. 131. **Docet 5to** Eleemosynas [illegible] liberi esse spiritualem id est remissionem pcti, quod sic intelligendum est qa si peccator de cognol ex extra promissione Divina mittitur obedientia qui auxilia [illegible] potest aut solet proxime dispositio ad iustificationem, etsi forte n dicetur ex motivo charitatis. Nam grandis dati ex motivo [illegible] Dei [illegible] ex ipso iam de congruo [illegible] iustificare et [illegible] interno [illegible] alterius [illegible] augelis [illegible].

Docet 6to Eleemosynas alias esse corporales, alias spirituales. utrasque [illegible] numero clandi, et has esse potiores illis, ex [illegible] et [illegible] qualem [illegible] et [illegible] quadam [illegible] obiecti [illegible] ai [illegible]. **Docet 7mo** [illegible] possidentia n posse fieri eleemosyna posse tn de iis q sub dubio iam possidentur, et [illegible] dynamid. In extrema necessitate [illegible] esse [illegible], et tunc posse fieri Eleemosyna [illegible] de alienis bonis. **Docet 8vo** Illu n posse facere eleemosynam [illegible] qui e sub aliena potestate [illegible] et [illegible] in illis in quibus alteri [illegible] nisi forte [illegible] cuius [illegible] e sub potestate: v. g. uxor, filius, religiosus, servus, possit largiri de eo q sibi [illegible] nut [illegible] vel [illegible]: [illegible] n posse nisi certo quodam modo [illegible] [illegible] superioris [illegible] [illegible] de [illegible]. Item. de Voluntate [illegible]. Excipe tn [illegible] uxor qa dat [illegible] eleemosynam [illegible] aliquid o [illegible] marito, qa ipse est pars n [illegible]. Item qa consuetudo [illegible] ad qa e [illegible] inter [illegible] societas [illegible] bonorum. Tutores vero administratores, procuratores, dispensatores possit modice largiri. Beneficiarii et obligantur dare q [illegible] [illegible] quod e ad decentiam status aut spiritalis superfluum est. Trident. s. 15 c. 1

Docet 9no Melius esse dare multis indigentibus qa uni multa.

ARTICULUS 5tus
De Correctione Fraterna.

Correctio fraterna alia e iudicialis per publicam autoritatem q fit ob finem [illegible] et boni Justitiae. alia Charitativa q fit privatim ex emendatione et bonum fris correcti. Eccli 19 Corripe amicum [illegible] e eleemosyna spiritualis qa q corripitur est in spirituali miseria et indigentia. Precepta est Matth. 18 Si peccav in te frater tuus corripe eum. Obligat tunc qn certo [illegible] constat delictum et spes emendationis neq speratur q alium vel per seipsum emendandus. preceptum obligat [illegible] et [illegible] et infideles magis tamen [illegible]. **Rao est** Ipsa societas humana ordinata ad finem beatitudinis. Possunt corrigi possunt [illegible] et superiores cum [illegible]. **rao** [illegible] datum preceptum non in iurisdictione q est tm in inferiores sed in charitate q e. et in superiores. Superiores vero debent corrigere inferiores ex Officio.

Ordo correctionis precipitur Matth. 18. **1mo** ut fiat correctio secreta, inter te et illum solum **2do** Coram uno vel duobus si te n audierit adhibe tecum [illegible]. **3tio** per denunciationem dic Eccla. **4to** Per correptionem plati, si Eccliam n audierit. **5to** Per [illegible] et excommunicationem sit tibi sicut Ethnicus. **rao est** Tum spiritualis necessitas proximi, tum [illegible] eius [illegible], tum boni [illegible]. Is ordo mutari licite [illegible] si sit pctm publicum vel vergat in detrimentum [illegible] vel si is qui corrigitur iuri famae suae cessit admittendo regulam alicuius Ordinis. et [illegible] de modis tendendi individualibus Charitatis, ex quorum occasione agendum e breviter de vitiis Oppositis Charitati.

1m e **Odium Dei** **2m** Odium proximi. **3m** e acedia seu tristitia deprimens animum ne se [illegible] ad opera charitatis. et e vitium capitale qa ex oritur alia 6 de qbus D. Th. 2a 2ae q. 35. **4m** Invidia. q e tristitia de bono alterius. **5m** e [illegible] oppositum [illegible]. **ut Discordia** e [illegible] dissensus a voluntate proximi in illis in qbus debemus [illegible]. **ut Contentio** q e [illegible] [illegible] impugnatio: **ut Schisma** q [illegible] est contra charitatem, quatenus separat se a capite Ecclae q illi subesse nolunt. [illegible] schisma adiungi [illegible] [illegible] [illegible]. **Rixa** q [illegible] ex [illegible] mutuam. **Seditio** q [illegible] [illegible] et circa [illegible] nulla difficultas est. Celebris autem e difficultas circa Bellum et Scandalum. [illegible]

ARTICULUS 6tus
De Bello. **Dico** 1mo bellum e licitum inter fideles

564
INSTYTUT BADAŃ

Qa capiti num 35. 2do Qa Pontifices erant suasores belli contra
no Ludouico, nro Uladislao 3tio, Stephano 1. re 3tio Qa tenentr Reges suos
subditos seruare in pace belli a. est medium ad pacem.

Dico 2do Qe belli defensiuu est licitum, quod est iure naturali
quo unicuiq licet se suaq tueri.

Dico 3tio Etiam offensiuu e licitum. Qua si indicatr publica autoritate
2do si subsit iusta causa. 3tio si fiat legitimo modo. Circa hoc tria

Dico 4to Indicere belli pertinet ad Rempubl. perfecta vel Principe. 1o Qa est
actus Justitiae vindicatiuae, qui ad publicas personas spectat 2do Qa belli est actus
turbulentus go illud indicere spectat ad publicam potestatem. Dixi ad pfecta. qa in
perfecta est subordinata alicui alteri Principi, vel Princeps vasallus nequit indicere belli
et alteri inferri sed ex Jure ntli debent iustitia petere a Judice si pt pax aegri sive bellu
seu veniam belli vel auxiliu desuper petere. Reges vo possunt inferre belli hostibus qa sunt
perfecti Principes neq sunt superiorem in temporalibus: Imperator enim e illis altior n iurisdictione sed
dignitate: Papa a. in temporalibus potest illis tm indirecte. Porro clericis et Monachis et Laicis
non licet pugnare in bello n qd iure naturali aut divino sed Ecclico sub pecco mortali
ita cap. Clerici. Si tn exercitus vel Respubl. penitus deberent perire belliare sine dispensatione Pape
non tenerentur ex charitate et iustitia neq incurrerent irregularitatem.

Dico 5to Causa belli debet esse grauis iniuria qe vindicari aut reparari no potest nisi
bello. v.g. si hostis pro damnis nolit satisfacere, denegat contra ius gentium se transitum viamque
commercia et laedat grauiter famam Principis, Legatos iniuriose tractet, rebelles subditos vel defendat
iuuet, Ethnici causa propagatae fidei et Pagani eunt in auxilium si absit scandalu et periculum
excid. sec Moschi a Rom. petiere auxilia. Porro veritatem causae debet examinare Princeps
capere per Theologos, et si est certa vel probabilior facile potest bellare, si aeque utrinque
probabilis vel dubia melior debet esse conditio possidentis illa de quo est bellandum:
possessor tn debet omem diligentiam facere in examinanda proprietate rei; si autem
neuter e in possessione et est aequale dubium neutra pars debet pugnare pro tota

re sed pro parte rei. Milites Principis subditi n tenentur rigore iustitiam
belli, nisi euidenter constet iniustitia: imo etsi dubitent, modo Principis autoritas n sit su-
specta debent deponere conscientiam, qa in dubiis obedien est Superiori, qui ius hbt certe
in subditos. Exteri vero si habeant dubium positiuu id e per certas rones, tenentr consiliu
petere a doctis et probabiliorem vel aeque probabilem sntiam sequi.

Dico 6to Certo modo seruandum e belli a militibus. 1mo Ut ad solum victu accipiantr
stationes nisi dissimulet Respubl. si accipiantr et ad bona sequestrantr ad restitutionem.
2do Si bello peracto stipendia n soluantur, no possunt licite ex illis bonis p turmas exigere stipendia
pendio aut stationes, sed expectare et exigere stipendia et simul compensationem lucri cessantis et
damni emergentis. Quod si Respubl. aliquando requisita n solueret posset ex eius bonis fructibus sibi solvere,
vere, quae sunt ad comes necessitates relicta: imo q erant aliquibus benemeritis post debitu stipendiu ultra
sortem persolutum ad usum fructum donata. Qa tunc idem applicari quasi cum tacito onere ut is soluat
si alia via militibus solui non potest, et debitum iustitiae praeponderat donatio q non est valida qn
res est alteri ex iustitia debita. 3tio in ipsa pugna tenentr milites ad actus fortitudinis
et ad tenend stationem etiam in aperto vitae discrimine. tn qn victoria euidenter est desperata
fugere possunt. 4to Circa hostes hnt hanc potestatem 1o ut possint ius inferre necem et
pro victoria, si timeretur redintegratio belli aut pluies Deuter. 13 et 20 1Reg. 15. q neqnt tracta-
re arma ut infantes, mulieres, senes, sacerdotes, religiosi nisi polleant consilio politico licite occidi
non possunt. Legati directe occidi n possunt, nisi mittantur cum exercitu q deleri n possit nisi si
mul legati occidantur, aut fraudis sub praetextu legationis manifeste deprehendatur. Possunt vero hostes
mulctari pecunia reddi tributarii dari militibus in praedam quoad mobilia bona nec immobilia
nisi nomine Reipub. vel Principis, item libertate priuari duci in seruitute si sint barbari nam
Christiani non possunt proprie officia mancipia. cap. Ds fecit. quo iure priuentur Apostatae nisi fraudent
professionem Fidei. Denique tenentur intra defectum q n necess est ad obtinendum finem belli
in ablatis 3 ad iniuriam proportionata vindicanda, 2o ad obtinend et stabiliendam pacem.
si qd ultra 3 fines n o educat, indicatur ag iustitiam Sta S. Th. et Syluest. Qa belli iustu
est actus iustitiae vindicatiuae in ordine ad reparationem damni et iniuriae p delicti commissam
et ad pacem qo finis belli. Addit q. 40 a. 3. Licere vti insidiis in bello, nunquam

565
INSTYTUT BADAŃ

nec [illegible] permittere aut dicere solet sed [illegible] consilium aut eventum

ARTICVLVS 7mus
De Scandalo

De hoc D. Th. tota q. 43. et definit. Scandalum esse dictum vel factum minus rectum praebens occasionem ruinae proximi. Item dicitur de omissione dicti vel facti. Dicitur minus rectum, quia vel quia non est de se malum sed habet speciem mali, et tale vel ex eo [illegible] occasionem [illegible] ruinae [illegible]. Aliud est activum et est factum quo scandalizat, aliud passivum et est ruina scandalizati [illegible] fit ex unione alterius. item aliud est pusillorum et dicitur datum quia praebet ex se occasionem peccati. Aliud est Pharisaeorum et dicitur acceptum quod committitur ex sola malitia accepta occasione ex quo alterius quod de se illam non debet. An scandalum sit speciale peccatum dicitur [illegible] de [illegible] et peccatis D. 3. [illegible] quia fit intentione directa suadendi ad peccatum vel peccatum est. est peccatum contra charitatem oppositum misericordiae quia intendit proximo spiritualem miseriam. 2do [illegible] fit directa intentione peccati illius ad quod inducit v.g. fornicationem est contra virtutem oppositam v.g. castitatem. 3tio [illegible] [illegible] scandalum distincta specie secundum [illegible] proximo, tunc contrahitur [illegible] malitia illius [illegible] ex eo quod [illegible] [illegible] proximi [illegible]. Addit D. Th. ubi sup. a. 7 bona spiritualia quae sunt de necessitate salutis nequaquam esse omittenda metu scandali; secus ea quae non sunt de necessitate salutis vel esse omittenda si aliter fieri non possit, vel occultanda, vel differenda si sit scandalum [illegible] ex infirmitate vel ignorantia proximi secus si ex malitia. [illegible] [illegible] de bonis temporalibus. a. 5to et 6to docet eos qui [illegible] [illegible] non esse [illegible] scandalum [illegible] [illegible]. quia [illegible] de iis [illegible] [illegible] alienas actiones [illegible] a [illegible] [illegible].

ARTICVLus 8uus
De Intensione Charitatis

Restant facillima quidem [illegible] absolutam [illegible] illam difficultatem de augmento gratiae et charitatis. 1mo Gratia et Charitas non est par in omnibus [illegible] [illegible] card. [illegible] [illegible] [illegible] sit [illegible]. Resp. [illegible] [illegible] acquiritur et augetur charitas [illegible] [illegible].

2dum In hac vita Charitatem augeri posse [illegible]. 1 Charitas [illegible] magis ac magis [illegible]

[illegible] [illegible] quia de ratione viatoris est magis ac magis accedere ad finem quod non fit nisi per augmentum charitatis

3tium Hanc intensionem non fieri per [illegible] [illegible] eiusdem gradus in anima sed per additionem gradus ad gradum [illegible] [illegible] ex [illegible]. de inten.

4tum Charitatem in hac vita non posse esse perfectam non tamen ex parte obiecti [illegible], quod est infinite diligibile sed et ex parte diligentis quia in hac vita ab amore Dei et proximi [illegible] [illegible]

5tum Actus Charitatis intensior est in patria quam in via, quia melius [illegible] cognoscitur et magis explicite [illegible] perfectio Dei, et forte aliqua quae hic non cognoscebatur. Deinde amor beati habet rationem perfectionis amicitiae quia erit in amicos magis [illegible] [illegible] et [illegible]

6tum Gratia et Charitas in via possunt crescere in infinitum atque adeo non petunt terminum intensionis maximum. Resp. Quia gratia specialissime est participatio excellentissima divinae naturae, quae cum infinita sit potest magis ac magis in infinitum participari. [illegible] Charitas est participatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] diligunt, [illegible] est [illegible] de visione et [illegible] aliis infusis. Vide [illegible] [illegible] [illegible] statuit nullum in via usque in charitate proficere posse [illegible] [illegible] proficere posse [illegible] [illegible] est semper [illegible] posse ad finem [illegible].

7mum De facto in gratia et charitas in quolibet iusto [illegible] terminum certum. [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] augmenta obtinenti ex opere operato sine dispositione subiecti. v.g. in parvulis per baptismum et obtinetur in certo gradu. Vel [illegible] [illegible] opera cum dispositione subiecti. et [illegible] et obtinetur cum certo gradu. vel ex quibus operationibus et [illegible] erit [illegible] quia talia [illegible] [illegible] ex [illegible] et [illegible] certae intensionis. et cum vita nostra sit [illegible] finita, [illegible] [illegible] non fit nisi in finito numero operationum, consequenter [illegible] in finito numero finitam gratiam et charitatem, et finita eorum augmenta obtinere.

8uum et 9cimum Per [illegible] bonorum [illegible] v.g. per [illegible] non [illegible] in infinitum [illegible] gratiam et charitatem. Hoc [illegible] [illegible] in [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] defectu [illegible].

9num Capita [illegible] merenti [illegible] [illegible] augmenti gratiae et charitatis [illegible]. [illegible] hic sunt. 1 Maior [illegible] gratiae et charitatis. [illegible] quia sicut gratia [illegible] ad meritum ita maior gratia ad maius meritum, [illegible] ad maius augmentum gratiae [illegible] et charitatis. de [illegible] et [illegible] [illegible] in [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex dignitate [illegible] peccantis

566
INSTYTUT BADAŃ

2 Maior excellentia ex obiecti. v.g. qu. sicut bonitas obi. valet ad meritū, ita maior bonitas eius ad maius meritum. 3 Actus dioris virtutis. Ē enim, sola actus Charitatis sed ceterarum quoque augere Charitatem mo e habitus dicas virtute veratum infusarum. v.g. qa 3o vn̄i proximi ad finē ultimū et augetur eius, id est gram, huius a ag̃m ñ dotus charitatis, qa augentur gra qui ē charitatis radix flore. Rursus virtutis virtus versatur circa excellentius obiectum et Deo propius. 4 Maior libertas. Omnis laus ex operis de voluntarie qa opus magis liberum fit modo perfectionis intellectus creaturae eo laudabilius. 5 Maior difficultas op. cet. v.g. qu in ea perseverantia maior adi conatus impenditur, qui est laudabilior primo cet. ex op. inquam quia difficultas oriens ex libera desidia vel culpa minuit meritum. 6 Ob obligatio ex voto vel præcepto. tū qa eo ipso q. op. est magis debitum magis illud laudat Deus proinde per tale opus magis illi se subijcit. Cum quia tale opus pertinet ad plures virtutes valde trans- cendentes, et hinc sacer religionis obedientia ul. v. de actibus religiosis magis Ē meritoria quam secularis tū qa ut S. Th. ait tale opus fit a sub magis cū Deo unito et se addux magis cum Deo unientes. Hæc sunt 6 capita q. auget absolute gram et charitatem sed ceteris paribus.

10mum Gra et Charitatis Habitus augentur et p actus saepius ma... ten eliciti qa imperatus. quod dederit calicem aquæ frigidæ etc. quo ope qd ē levius aut actu interno illud imperante. et sane si auget glam charitatis auget et habitus eius gram atque Charitatem. Non S. Th. qa alios gra et scientias impediunt benen a iustorum idem cum actus levis si fierit ab homine mins iusto mereretur augm. gloriae, si ab. fierit a sancto non mereretur q est inconveniens.

Et Hæc de Charitate ac totius Anni materia.

567
INSTYTUT BADAŃ

& succumbam. Sacramentum hoc tuum muniat me quæso, & ab inimici fraude defendat. AMEN.

INarrhat,) scilicet sponsam dilecto, Est enim cœlestis gloriæ pignus & arrha syncerę dilectionis. Dic igitur:

Quid dignius, aut precioſius te ipso mihi dare potuisses amantissime IESV. Sit igitur quæso mihi hoc donum pignus, ne vnquam posthac obdormiam in mortem peccati, ne vnquam a te separari possim.

Vtinam in arrham mihi dederis hoc Sacramentum syncerissimi perpetuiq; amoris, quo tibi nexu coniungar indissolubili, & vt amoris hoc vinculum nunquam possit dissolui. Sit hæc sumptio Sacramenti arrha, qua me dono hoc nobilissimo subarrhas piissime DEVS syncerissimæ dilectionis, quæ vt in te constans est, & perpetua, ita in me castissima quoq; sit, & perseueret feruens & sempiterna.

DVleat.) Dulcedinem diuini gustus, sapidamq; deuotionem hoc Sacramentum administrat, Quapropter dic:

In te sit IESV suauissime omnis delectatio mea. Te solum concupiscã, te solum sitiam, te solum sentiam. Nihil quæso posthac me afficiat nisi tu: nihil me delectet, nisi tu. Tædeat me gaudii quod est sine te, delectet me omnis labor qui est pro te, & amara sit mihi omnis quies quæ non est in te. AMEN.

IMplet.) animam donis Spiritus sancti, vniohęq; deuotionis. Quod Psalmista postulat, dicens: Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea, Dic igitur:

Ah Domine suauissime, tui dilectione, deuotionis pinguedine imple tu quæso mentem meam; & vnctione Spiritus sancti cor meum durum perunge, vt ablata omni duritia atque desidia, curram post te in ódore vnguentorum tuorum. Vtinam castissima, affectuosissima, iugiq; deuotione tu dulcissime IESV, impleas animam meam, quæ ad patienda amara, ad agenda ardua, ad mortificãda desideria, ad omnem abnegationem cuiuscunq; proprietatis, faciat me feruidum, deuotum, castum, obedientem atq; resignatissimum.

Dulcis IESV, ad hoc Sacramentum tuum te largiente, quæso in me indies crescat deuotio, crescat amor, crescat desiderium, crescat reuerentia, intolerabilisq; in me fiat huius esuries & sitis. AMEN.

CAlet,) Hoc est, ad Dei inflammat amorem, Quomodo enim nõ inflammaret Fons charitatis, Sacramentum amoris? Dic igitur: Emitte quæso misericordissime IESV, ex te amoris tui radios, qui me succendãt, ignęq; inextinguibili charitatis tuæ me totum, hoc est, id quod ex me tum, comburant ac consumant, vt nihil in me remaneat